

[Thorkil Kristensen.]

gifter på. Det har jeg allerede besvaret ved at sige, at det var andre ting.

Så havde den højtærede minister kun en lille bemærkning mere, nemlig den, at hvis man indførte forbrugsafgifter eller opretholdt beskattningen, som jeg vil det i øjeblikket, kunne det svække investeringslysten på visse områder i industri og håndværk. Ja, men det skal det også, for vi skal naturligvis bort fra den investering i fag, som kun er krigsbetonede, og som har taget så meget af vor produktive kraft i de senere år. Selvfølgelig skal der være mindre investeringer i tørveproduktionen og i andre krigsbetonede industrier og håndværk, men der skal større investeringer i boligvæsenet, i vor eksportindustri og større indsats i vore eksportindustrier i det hele taget. Investeringen skal nedsættes på de områder, hvor der ikke længere er naturlige betingelser for en produktion, men den skal forøges i landet som helhed, som der jo også står i regeringens eget langtidsprogram.

Det ærede medlem hr. Aksel Møller kunne ligesom tidligere ikke forstå, at jeg kunne være med til at frigøre kassebeholdningerne samtidig med, at jeg mente, at man skulle opretholde statens overskud. Jeg ved ikke, om der er noget at stille op med det ærede medlems forståelse på dette område, men jeg skal gøre endnu et forsøg. Når jeg ville være med til at frigive kassebeholdningerne nu i efteråret, og når jeg er glad for, at det er sket, var det, fordi jeg vidste, at likviditeten i dette lands bankvæsen og erhvervsliv ikke er for stor i øjeblikket takket være bl. a. den gennemførte pengesaning og den merimport, vi havde i efterkrigsperioden. Likviditeten er altså ikke for stor, og derfor vil jeg ikke formindske likviditeten i øjeblikket, men frigive kassebeholdningerne for at neutralisere den formindskelse af likviditeten, som bl. a. Marshallhjælpen medfører. Derfor mener jeg også, at man, når man suger penge op gennem statens overskud, til gengæld skal lade nationalbanken forøge sine udlån til erhvervslivet. Jeg skulle tro, den højtærede minister måtte være i god overensstemmelse med det princip, som både det konservative folkeparti og venstre hævder, at vi netop skal lade det private erhvervsliv og bankvæsen være det førende i investeringen her i landet.

Når det ærede medlem hr. Aksel Møller dernæst sagde, at det var ikke noget tilfældigt materiale, han havde benyttet sig af, må jeg måske rette det til, at det var en dårlig behandling af materialet. Sådan

at tage en gennemsnitsbrugsforening og en gennemsnitsuddeler, det minder om statistiske metoder fra det attende århundrede, som vi skulle være kommet bort fra i det århundrede, hvori både det ærede medlem og jeg har taget statsvidenskabelig eksamen.

Men så slap det ud til sidst; det ærede medlem sagde: man kan ikke stoppe munden på os i spørgsmålet om brugsforeningsskatten. Jeg vil gerne kvittere for denne indrømmelse. Det er nemlig en mistanke, vi allesammen har haft, at det konservative folkepartis hovedinteresse har været at kunne blive ved at bruge mund i denne sag.

Det ærede medlem hr. Funck Jensen sagde, at der kommer et økonomisk omslag. Jeg vil gerne, som jeg sagde i min tale i formiddags, understrege, at der skal komme en omstilling. Det er rigtigt, at der er aftagende efterspørgsel på visse områder, men der er masser af udekket investeringsbehov. Lad os få det dækket, før vi taler om omslag for alvor.

Derimod sagde det ærede medlem til sidst noget, som jeg er enig med ham i, og som jeg takker ham for. Det var det, at jeg tager regeringens langtidsprogram alvorligere, end regeringen selv gør, og det er desværre rigtigt.

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen antydede nu, at når han eventuelt kunne gå med til en nedsættelse af indkomstskatten mod at der opkrævedes tilsvarende beløb i indirekte afgifter, tænkte det ærede medlem ikke alene på cigaretter, men tænkte på en fordobling af konsum-isafgiften og på en huslejeskat. Hvis det er det ærede medlems mening, gælder det i dobbelt forstand, hvad jeg sagde i formiddags, at den forskydning, det ærede medlem ville fremkalde indenfor skatteområdet, ville medføre, at de vanskeligst stillede kom til at bære en større del end den lettelse, de fik i indkomstskatten, medens de bedre stillede ville få et mindre pålæg gennem de indirekte afgifter, så deres købeevne mod det ærede medlems princip ville stige.

Det ærede medlem nævnte, at medens jeg havde talt om, at de psykologiske virkninger på produktionen, på — hvad skal jeg sige — befolkningens humør, ville være gunstige, så mente det ærede medlem, at de psykologiske virkninger ville blive af modsat karakter, idet man nemlig ville opfatte denne skattelettelse som et budskab fra rigsdagen om, at nu var den hellige grav vel forvaret, og nu var der ikke mere nogen grund